

Smlednik je 22. avgusta
praznoval krajevni praznik

Kraj ponovnega razcveta

Ko s terase pod Smleškim gradom pogledaš vasi pod sabo, se lahko čudiš pestri, a ubrani celoti. Tudi ljudje, ki živijo tod, so podobni. Nekoč je bilo to ozemlje, od Ljubljane do Kranja, združeno v zemljiškem gospodstvu Smlednik. Ljudstvo tod se je vseskozi zavedalo svojih pravic in jih znalo tudi z orožjem braniti. Smlejšani so se kar devetkrat uprli svojim zemljiškim gospodom. To je največje število uporov v enem kraju na slovenskem etničnem ozemlju. Prebivalci se zavedajo svojih korenin in iz teh živih temeljev rastejo njihove zahteve in hotenja za lep danes in še boljši jutri.

V krajevni skupnosti Smlednik je povezanih pet krajev: Moše, Dragočajna, Valburga, Smlednik in Hraše, v katerih živi nekaj več kot 1500 prebivalcev. Zaposleni so v Ljubljani, Kranju in Medvodah, veliko pa se jih ukvarja tudi z obrtjo in poljedelstvom. Pomemben dejavnik je tudi turizem. Verjetno je mnogo bralcev že slišalo za prijeten kamping Smlednik, ki kot razbita mavrica leži ob bregu Save pri Dragočajni, pa za Stari grad in penzion Kanu. Glavni pogoji za razvoj turizma na tem področju so lepa narava z bližino Zbiljskega jezera, kulturni spomeniki in odlične izletniške točke. Vse to je močan materialni in družbeni temelj za razvoj krajev v krajevni skupnosti.

Sedaj pa je treba iz množice podatkov izbrati tiste, ki so res pomembni in značilni. Najbolje je, da začnemo kar pri tleh, pri komunalnih vprašanjih.

Večina cest je asfaltiranih, s pomočjo samoprispevka. Cesta Smlednik—Vikrče pa je rana, ki ne boli samo v Smledniku, temveč je sramota za vso občino. Problemi so še s telefonskimi priključki in avtobusnimi zvezami. V bodoče je predvidenih mnogo novogradenj, zato je še toliko bolj pomembno graditi objekte splošnega družbenega pomena, ki bodo omogočali krajanom boljše bivanje in uspešnejše delovanje v sredini, v kateri živijo. Vrtec je že zgrajen, pri osnovni šoli gradijo novo telovadnico manjkajo pa postrežna trgovina in klubski prostori za širše dejavnosti.

Smlednik je bil nekoč kraj, znan po razgibanem družbenem, kulturnem in športnem življenju. Potem je nastopila kriza. Pred nekako petimi leti pa se je položaj spremenil in vse kaže, da doživlja kraj obdobje ponovnega razcveta. Krajevna skupnost je letos dobila občinsko priznanje, ki je dokaz uspešnega dela ne samo organov krajevnih skupnosti, temveč tudi vseh organizacij in društev. V Smledniku se zavedajo, da bodo uspeli z delom samo, če bodo pritegnili čimveč krajanov.

Vendar pa imajo organizacije in društva tudi svoje posebne težave. Vseskozi se pojavljajo problemi, kako vključiti v delo čimveč ljudi, ki niso iz »centra«, temveč iz Moš, Dragočajne in Hraš. Zato se je krajevna konferenca odločila za ustanovitev vaških odborov SZDL. Podobno bodo pri osnovni organizaciji ZSMS ustanovili aktiv v Hrašah.

Mladina si prizadeva za ureditev klubskih prostorov. To ji je skoraj v celoti uspelo. To je pogoj, da dvignejo klubsko dejavnost na višjo raven. Pri tem naj omenim, da je bil Smlednik to leto edini predstavnik naše občine na tekmovanju Naš klub 79. Pravkar ustanovljeno KUD si prizadeva predvsem za pridobitev mentorjev. Dejavnost Partizana pa se bo z zgraditvijo telovadnice še povečala.

Vse izhaja iz človeka, za človeka, za ljudi. Ljudje Smlednika so delavni in ambiciozni in niso jim nepoznane besede: »Pomagaj si sam in dobil boš dinar na dinar.« O tem malo govore, toda vse dejavnosti preveva misel: »Če delaš, tudi uspeš.«

Lojz Tršan

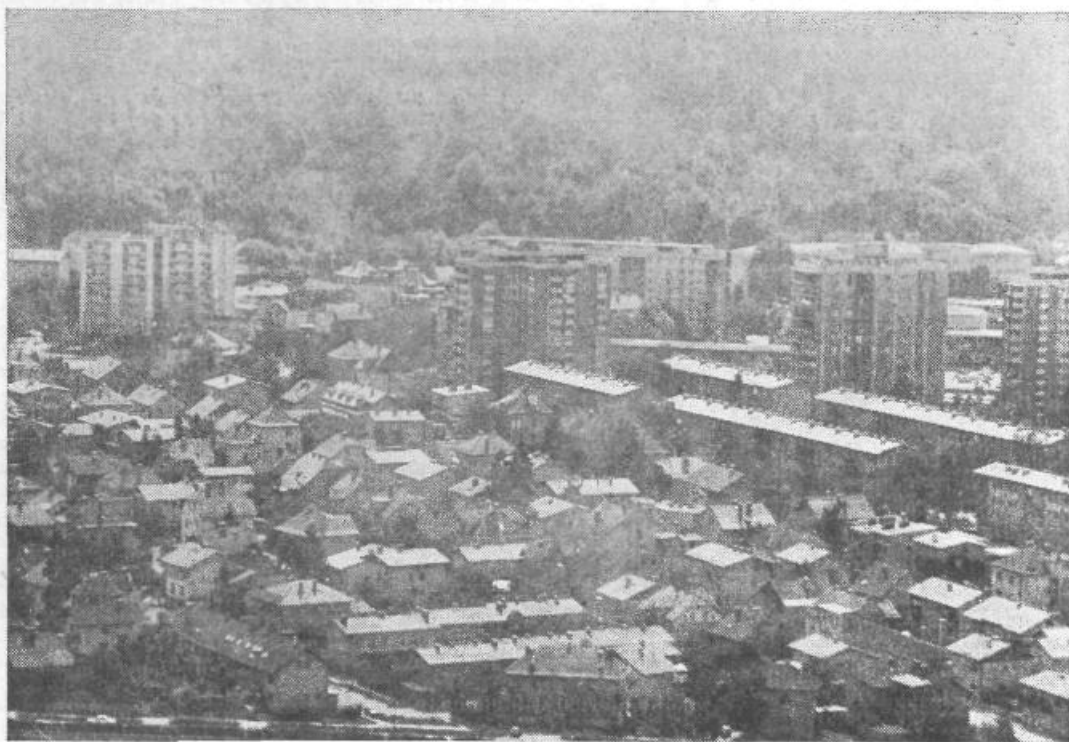
Reporterja Javne tribune na »najvišji« dolžnosti

Pogled s 130 metrov

Ali veste, kje je trenutno najvišje gradbišče v Ljubljani? Na vrhu dimnika ljubljanske toplotarne v Šiški! Si lahko predstavljate, kako se počutijo delavci 130 metrov nad zemljo, na vsega 4,10 metra širokem platoju? Tudi mi smo si kaj težko predstavljali, kako je na vrhu dimnika in zato sta se reporterja Javne tribune odločila, da se povzpeta prav na vrh dimnika in vse skupaj lepo pogledata.

majhno »kiblo« in dvigalo je začelo drdrati proti vrhu. Nič kaj ni prijeten občutek, ko se v nihajočem dvigalu pelješ po notranjosti temnega dimnika.

• Končno se je le prikazala svetloba in prišli smo na vrh. 130 m visoko smo malce telovadili, da smo prišli iz kible, se pozdravili z delavci, ki so bili trenutno na vrhu dimnika in midva sva začela začudeno gledati o-

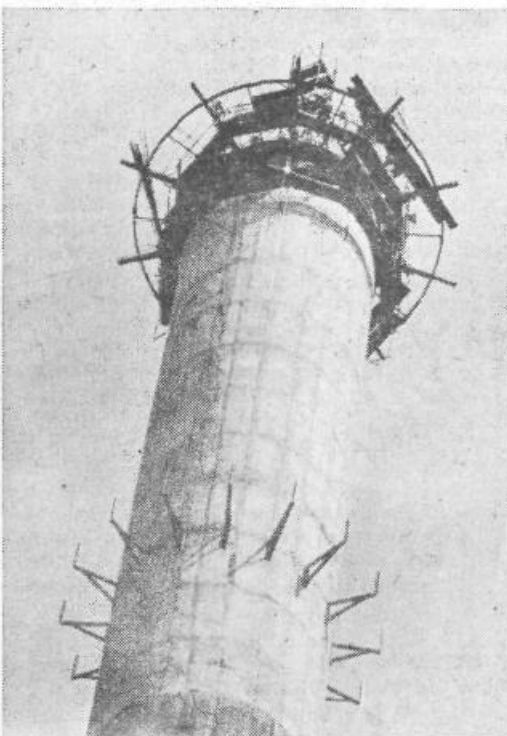
Nevsakdanji pogled na Šiško

• Potem, ko nama je vodja gradbišča Filip Perović obljubil, da naju bo popeljal s posebnim dvigalom na vrh, sva začela zbirati pogum, pripravila pa sva fotoaparate, da bi tudi na celuloidni trak zabeležila poglede z vrha dimnika. In potem smo se stlačili v

krog sebe (Perović je takih pogledov že navajen). Ljubljana je bila kot na pladnju pod nama, Smarna gora v ozadju je bila majhen hribček, hiše so bile kot škatlice vžigalic, ceste kot malo debelejšje črte. Tiste kratke minute je bilo treba izkoristiti za fotografiranje, za kratke pogovore z delavci in spet smo se podali v »dolino«. Spodaj je namreč že čakal nov kamion z betonom, ki so ga morali delavci takoj vgraditi v dimnik.

• Dimnik ljubljanske Komunalne energije na Verovškovi cesti je bil doslej visok le 100 metrov. Zaradi skrbi za čistejšo ljubljansko ozračje ga bodo povečali vse do višine 150 metrov. Dela opravljajo delavci zeniške Vatrostalne, svojo nalogo pa bodo opravili do začetka letošnje kurilne sezone. S povečanjem dimnika bo onesnaženost ljubljanskega zraka manjša, saj se bo dim razpršil višje v ozračju in tako ne bo ostajal v ljubljanski kotlini. Celotna investicija bo veljala okrog 14 milijonov dinarjev.

France Kmetič
Franci Rozman

Dopisujte v
vaše
glasilo

JAVNA **tribuna** 5

Z višjim dimnikom manjša onesnaženost zraka